

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 726/05
01.09.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Đorđevića, predsednika veća, Slobodana Rašića, Nevenke Važić, dr Gligorija Spasojevića i mr Sretka Jankovića, članova veća, sa savetnikom Milom Ristić, zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela neovlašćene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. Osnovnog krivičnog zakona, odlučujući o žalbi branioca optuženog, AB advokata, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Subotici VII K.br.14/05 od 22. 03. 2005. godine, u sednici veća održanoj dana 01.09.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca optuženog AA, a presuda Okružnog suda u Subotici VII K.br.14/05 od 22. 03. 2005. godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom, oglašen je krivim optuženi AA, zbog krivičnog dela neovlašćene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. Osnovnog krivičnog zakona i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i šest meseci, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru od 27.01.2005. godine do 22. 03. 2005. godine.

Na osnovu člana 193. i 196. ZKP, obavezan je optuženi da na ime paušala plati sudu 20.000,00 dinara u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Na osnovu člana 69. u vezi člana 245. stav 5. OKZ, sud optuženom izriče meru bezbednosti oduzimanja predmeta od optuženog 249 tableta opojne droge amfetamina i 1,2 grama opojne droge marihuane, koje opojne droge će nakon pravosnažnosti presude biti uništene.

Protiv te presude, žalbu je izjavio:

-branilac optuženog zbog odluke o krivičnoj sankciji, troškovima krivičnog postupka, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu preinači i optuženom izrekne blažu kaznu zatvora.

Republički javni tužilac, svojim podneskom Ktž.867/05 od 05. 05. 2005. godine, predložio je da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana.

Vrhovni sud je održao sednicu veća, na kojoj je razmotrio sve spise predmeta, pa je nakon ocene žalbenih navoda i predloga Republičkog javnog tužioca iznetog u navedenom podnesku, našao:

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, o kojima

drugostepeni sud vodi računa po službenoj dužnosti (član 380. ZKP).

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno utvrdio i ocenio sve okolnosti relevantne za određivanje krivične sankcije optuženom, a koje je naveo u svojoj presudi, te je primenom pravila o sudskom ublažavanju kazne (član 42. i 43. OKZ), odmerio kaznu u trajanju od jedne godine i šest meseci, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru (član 50. OKZ), koja je srazmerna težini izvršenog krivičnog dela, stepenu krivične odgovornosti optuženog kao izvršioca, te da će se sa tom kaznom postići svrha kažnjavanja predviđena članom 33. OKZ u okviru opšte svrhe krivične sankcije u smislu člana 5. stav 2. OKZ.

Vrhovni sud je stoga žalbene navode branioca optuženog o izricanju blaže kazne optuženog, ocenio kao neosnovane, pogotovu što se u žalbi ne navodi ni jedna konkretna okolnost koja nije cenjena od strane prvostepenog suda, a koja bi opravdala takav predlog.

Pravilno je prvostepeni sud primenom člana 193. i 196. ZKP, optuženog obavezao na plaćanje troškova krivičnog postupka tj. paušala u iznosu od 20.000,00 dinara, pa su suprotni žalbeni navodi branioca ocenjeni neosnovanim.

Sa iznetih razloga, a na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio, kao u izreci presude.

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Mila Ristić, s.r. Dragiša Đorđević, s.r.

Za tačnost opravka

TT